

Súd: Okresný súd Humenné
Spisová značka: 1T/104/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8319010632
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Varga
ECLI: ECLI:SK:OSHE:2021:8319010632.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Humenné samosudcom JUDr. Vladimírom Vargom v trestnej veci obžalovaného ml. C. B., pre zločin znásilnenie podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, o obžalobe prokurátora Okresnej prokuratúry Humenné sp. zn. 1Pv 129/19/7702 zo dňa 17.10.2019, podľa § 284 ods. 1 Trestného poriadku, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 20. mája 2021 v Humennom, takto

rozhodol:

Obžalovaný C.. C. B., L.. XX.XX.XXXX E. Y.,
trvale bytom O. L. B. XXX, M. C.,

uznáva sa za vinného, že

v popoludňajších hodinách, v presne nezistený deň v mesiaci máj 2016, na poľovníckom posede v blízkosti železničnej trate na úseku medzi obcami O. L. B. a E., po tom, čo k posedu prišli ml. C. B., maloletý R.. T., nar. XX.XX.XXXX a maloletý K.. Š., nar. XX.XX.XXXX a maloletá B.. K., L.. X.X.XXXX, vyšiel ml. C. B. spolu s C. B.. K.. na posed, kde z nej násilu strhol nohavice a nohavičky, pričom mu maloletá B.. K.. vravela, aby to nerobil a bránila sa, následne ml. C. B. zavolať, aby na posed vyšli aj maloletý R.. T. a maloletý K.. Š. a povedal im, aby maloletú B.. K.. držali, pričom maloletý R.. T. držal maloletú B.. K.. za nohy a maloletý K.. Š. za ruky a ramená a takto maloletá B.. K.. ležala na bruchu na drevenej lavici, plakala a kričala, aby ju nechali a pustili a následne ml. C. B. vykonal na maloletej B.. K.. násilím pohlavný styk,

teda

násilím donútil ženu k súložiu,

čím spáchal

zločin znásilnenie podľa § 199 ods. 1 Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 199 ods. 1 Trestného zákona, prihládajúc podľa § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, na § 36 písm. j) Trestného zákona, na trest odňatia slobody na 2 (dva) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, výkon uloženého trestu odňatia slobody podmienene odkladá.

Podľa § 119 ods. 1 Trestného zákona, súd určuje skúšobnú dobu na 1 (jeden) rok.

Podľa § 73 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, súd ukladá obžalovanému ochranné sexuologické liečenie, ktoré sa bude v zmysle § 74 ods. 1 Trestného zákona vykonávať ambulantnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor podal na ml. C. B.S., L.. XX.XX.XXXX pre skutok, ktorý mal spáchať tak, že: „v popoludňajších hodinách, v presne nezistený deň v mesiaci máj XXXX, na presne nestotožnenom poľovníckom posede v blízkosti železničnej trate na úseku medzi obcami O. L. B. a E., bola násilím donútená k súložiu maloletá B.. K., L.. XX.XX.XXXX a to tak, že tromi osobami mužského pohlavia bola vylákaná na tento poľovnícky posed, kde ju dve maloleté osoby mužského pohlavia a to R.. T., L.. XX.XX.XXXX a K.. Š., L.. XX.XX.XXXX násilím držali a tretia osoba ml. C. B. jej násilím stiahol nohavice a nohavičky, ktoré mala na sebe a následne svojím stoporeným pohlavným údom zozadu vnikol do jej vagíny a vykonal na nej násilím pohlavný styk, ktorý viedol k jeho uspokojeniu až do jeho vyvrcholenia“.

I keď súd skutok oproti obžalobe v rozsudku upravil a uvádza ho aj vzhľadom na vek obžalovaného a poškodenej v „citlivejšej“ úprave, totožnosť skutku nebola narušená - prokurátor tento skutok právne kvalifikoval ako zločin znásilnenie podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) TZ s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) TZ.

Po doručení obžaloby súd sa primárne zaoberal otázkou trestnoprávnej zodpovednosti ml. obvineného - súd upozorňuje na vek, ktorý obvinený dosiahol v čase spáchania skutku - mal iba štrnásť rokov a necelé dva mesiace.

Trestná zodpovednosť mladistvého mladšieho ako pätnásť rokov je upravená Trestným zákonom v ustanovení § 95 ods. 1 takto: Mladistvý mladší ako pätnásť rokov, ktorý v čase spáchania činu nedosiahol takú úroveň rozumovej a mravnej vyspelosti, aby mohol rozpoznať jeho protiprávnosť alebo ovládať svoje konanie, nie je za tento čin trestne zodpovedný.

Z uvedených dôvodov súd uložil znalcom: MUDr. Alfonz Porvažník, znalec, odbor zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria (liečba alkoholizmu a toxikománie, gerontopsychiatria), aby znalecký posudok č. 141/2019 MUDr. Alfonz Porvažník, doplnil predovšetkým o odpovede na tieto otázky:

1/ Akú úroveň rozumovej a mravnej vyspelosti v čase, kedy mal byť podľa obžaloby spáchaný skutok (máj XXXX), zistil znalec u obvineného L.. XX.X.XXXX?

2/ Zistil znalec, že obvinený v čase, kedy mal byť podľa obžaloby spáchaný skutok (máj XXXX), dosiahol pri svojom veku štrnásť rokov a dva mesiace takú úroveň rozumovej a mravnej vyspelosti, aby mohol rozpoznať jeho protiprávnosť alebo ovládať svoje konanie?

Znalci MUDr. Alfonz Porvažník (psychiater), konzultant Mgr. Eva Kočišová (psychológ) a MUDr. Danica Caisová-Škultétyová (psychiater sexuológ) spoločne dospeli k záveru, že obžalovaný v čase spáchania skutku dosiahol pri svojom veku takú rozumovú a mravnú vyspelosť, že bol schopný chápať bežné sociálne situácie primerane na úrovni vyspelosti štrnásťročného jedinca, a teda dosiahol takú úroveň rozumovej, sociálnej a mravnej vyspelosti, že bol schopný rozpoznať protiprávnosť a nebezpečenstvo svojho konania, aj keď schopnosť ovládať svoje konanie bola znížená.

Na hlavnom pojednávaní obžalovaný vyhlásil, že je nevinný a ku skutku samotnému sa vyjadril tak, že spolu s mal. R. T. a mal. K. Š.Í. (iniciály týchto maloletých osôb súd uvádza v skutkovej vete výroku o vine) na stanici v obci O. L. B., keď k nim prišla aj maloletá B. K. (ďalej len „maloletá“), spoločne odišli na poľovnícky posed, kde im maloletá povedala, že chce mať s nimi sex a keď ležala na lavici, niekto z nich ju chytil za nohy a začal ju vyzliekať. On ju držal v oblasti ramien a potom sa rozišli.

Na návrh prokurátora kvôli odstraňovaniu rozporov vo výpovedi obžalovaného bola prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania zo dňa 24.07.2019, kedy uviedol, že keď ju vyzliekli, on si na ňu ľahol a R. T. ju „masturoboval“. Obžalovaný potvrdil obsah prečítanej výpovede, podľa neho maloletá všetko robila dobrovoľne.

Maloletá B. K. vypočutá v procesnom postavení svedkyne prostredníctvom videokonferencie za prítomnosti psychológa a zákonného zástupcu podrobne popísala priebeh udalosti tak, že k posedu prišli síce spolu s obžalovaným a mal. R. a mal. K. zostali dole pred posedom, na posede obžalovaný z nej nasilu strhol oblečenie, nohavice aj nohavičky, pričom mu vravela, aby to nerobil a bránila sa. Neskôr

obžalovaný zavolať obidvoch maloletých a povedal, aby ju držali, keď prišli hore na posed, R. ju držal za nohy, K. za ramená a obžalovaný na nej vykonal súlož. Pri súloží ležala na bruchu. Aktívne sa bránila a zverila sa s tým pracovníčke orgánu sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately C.. Š. až po tom, čo tá zisťovala dôvody, pre ktoré poškodená prestala chodiť do školy.

Maloletý K. Š. vypočúvaný ako svedok prostredníctvom videokonferencie za prítomnosti psychológa potvrdil výpoveď poškodenej s tým, že prejavy, ktorými sa poškodená bránila pri nedobrovoľnej súloží, spresnil po prečítaní výpovedí svedka z prípravného konania.

Svedok R. T. potvrdil, že po tom, čo obžalovaný jej stiahol nohavice aj spodné prádlo, on ju držal za nohy a keď ležala na bruchu, obžalovaný „dal do nej svoj penis“. Pri odstraňovaní rozporov svedok potvrdil obsah svojej výpovede z prípravného konania - poškodená v kuse plakala a kričala, aby ju pustil. On sám jej držal nohy. Po tom, čo obžalovaný dokončil súlož, navrhol svedkovi, aby spravil to isté, no svedok to odmietol. Maloletá B. po celý čas plakala. Bránila sa a kričala a kopala nohami - obžalovaný sa tomu iba smial.

V ďalšom priebehu hlavného pojednávania boli vypočutí znalci MUDr. Alfonz Porvažník, odbor zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria (liečba alkoholizmu a toxikománie, gerontopsychiatria), Mgr. Eva Kočišová, odbor psychológia, odvetvie klinická psychológia detí a MUDr. Danica Caisová-Škultétyová, odbor zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria a sexuológia, ktorí sa odvolali na závery svojich znaleckých posudkov a pri výsluchu na hlavnom pojednávaní uviedli:

MUDr. Alfonz Porvažník (ZP č. 141/2019 a ZP č. 55/2020) uviedol, že pri vyhotovení znaleckého posudku okrem iného vychádzal aj z anamnestických údajov, ktoré poskytol sám posudzovaný, napr. ktoré sa týkali jeho školských výsledkov, ktoré dokázal zlepšiť, i keď spočiatku boli nedostačujúce, a teda dokázal si uvedomiť tieto súvislosti, preto znalec hodnotil jeho intelekt v pásme priemeru. Norma má viacero stupňov, a preto ak znalkyňa vyhodnotila jeho inteligenčnú úroveň ako podpriemernú, stále sa pohybuje v úrovni normy. Znalci z odboru psychológie používajú pri hodnotení osôb špeciálne diagnostické techniky, rôzne testy, ktoré presne stanovujú úroveň intelektu. Znalci z odvetvia psychiatrie, vychádzajú z poskytnutých anamnestických údajov, ktoré obsahujú aj údaje o dosiahnutom vzdelaní. Konštatované zníženie ovládacích schopností je dôsledkom nezrelej sexuality, ktorú diagnostikovala aj MUDr. Caisová-Škultétyová a práve tá je dôvodom zníženia ovládacích schopností.

Znalec MUDr. Alfonz Porvažník zdôraznil, že rozumová, či mravná vyspelosť nemala súvis s ovládacími schopnosťami posudzovaného. Na zníženie týchto ovládacích schopností mala vplyv jeho nezrelá sexualita. Na doplnenie uviedol, že posudzovaný vedel rozoznať, čo je správne, čo je nesprávne. Z anamnestických údajov nezistil, že by mal napr. zníženú známku zo správania, nikdy neopakoval ročník, nebol trestaný, a preto vyslovil záver, že dostatočným spôsobom chápal význam spoločenských noriem. A z hľadiska jeho intelektu dokázal by ovládať svoje konanie. Problémom však bola diagnostikovaná nezrelá sexualita.

Mgr. Eva Kočišová (ZP č. 16/2020) znalkyňa uviedla, že rozumová vyspelosť je úroveň inteligenčná - je to synonymum inteligenčnej normy. Pamäťová norma je kognitívna funkcia a predstavuje mnestickú schopnosť - to je schopnosť popísať prežité udalosti. U obžalovaného ide o pásmo podpriemernej inteligencie. Hraničné pásmo mentálnej retardácie je zjavný podpriemer inteligencie. Je ťažko uviesť v percentuálnom pomere množstvo jeho rovesníkov, ktorí sú v pásme podpriemernej inteligencie, no aj ľahká aj stredná debilita je schopná rozpoznať, čo je správne a čo nesprávne. Iba v prípade ťažkej debility by bolo možné uvažovať o tom, že takýto človek nevie rozoznať, čo je správne a čo je nesprávne. U posudzovaného však nekonštatovala ani len stupeň ľahkej debility. U neho ide o pásmo podpriemernej inteligencie. Táto okolnosť však nebráni tomu, aby vedel rozoznať, čo je správne a čo nie. Prirodzené zásady morálky sa vytvárajú oveľa skôr, už u deväťročných detí. V čase skutku bol schopný rozpoznať protiprávnosť svojho konania.

MUDr. Danica Caisová-Škultétyová (ZP č. 18/2020) uviedla, že písomnom vyhotovení znaleckého posudku podrobne uviedla, ako sa táto nezrelá sexualita prejavuje, ide o popis „objektívne sexuologický“ a je to uvedené na strane 7 a 8 - sexualita vyšetrovaného je nezrelá, proceptivita (dvorenie) je napodiv vlažná, pasívna. Znalkyňa vidí zvláštnosť jeho sexuality, že vo vzťahu s prítulným, súhlasným a eroticky vyladeným dievčaťom v telesnom zblížovaní nepokračuje. Vo všeobecnosti platí, že sexuálna túžba je podporovaná súhrou vo dvojici - naopak nezaujmem, či odpor ženy erotickú túžbu muža tlmí - a práve

táto významná zložka väčšinovej sexuality u obžalovaného chýba. Človek je komplexná bytosť. Nedá sa oddeliť jedna zložka od druhej a miera zrelosti sexuality ide v podstate „ruka v ruke“ aj s mierou mravnej a etickej vyspelosti. Sexuálne systémy sú vrodené a kompletizujú sa už v treťom roku veku života a v dospelosti sa iba aktualizujú. Obžalovaný nemá skompletizované systémy zábran a averzií voči istým formám sexuálneho správania. To bol aj dôvod, pre ktorý v posudkoch konštatovali zníženie ovládacích schopností podstatným spôsobom.

Znalecké sexodiagnostické vyšetrenie je komplexné vyšetrenie, ktorého závery znalec tvorí z viacerých zdrojov, ktoré umožňujú hodnotiť človeka aj s odstupom viacerých rokov. V posudzovaní štrnásťročného chlapca a jeho sexuality sa musí postupovať veľmi opatrne. Hľadajú sa systémy, ktoré patria do skupiny väčšinových sexuálnych systémov, ale hľadajú sa aj odlišnosti od tohto väčšinového správania. Vychádza sa z toho, že teória sexuálnych motivačných stavov uvádza, že sexuálne systémy sú vrodené a vrodená je aj deviácia. Preto sa môže prejavíť v ktoromkoľvek veku a sexuológovia ju musia zistiť. Berie sa do úvahy, že sexualita štrnásťročného chlapca je prirodzene nezrelá, ale objavili sa v jeho správaní aj v jeho výpovedi aj údaje, ktoré vzbudzujú pozornosť, pretože sa v budúcnosti môžu prejavíť deviantným správaním. Myslí sa tým najmä sexuálna agresivita. Toto sa však dá potvrdiť iba opakovaným vyšetrením v dospelosti.

Súd skúmal nevyhnutnosť nariadiť v prípadnom odsudzujúcom rozsudku aj ochranné opatrenie - ochrannú sexuologickú liečbu, nakoľko každá takáto liečba je zásahom do súkromia a do iných sfér každej osobnosti. Mimoriadne citlivý zásah je to u dospievajúceho človeka - najmä ak sa obžalovaný od skutku, ktorý je mu kladený za vinu, žiadneho sexuálneho deliktu nedopustil.

MUDr. Danica Caisová-Škultétyová pripustila, že netrvá na tom, aby obvinený absolvoval ochranné sexuologické liečenie, bolo by to však predovšetkým v jeho záujme, aby sa svojou sexualitou zaoberal. Výsledok takéhoto liečenia by mohlo byť predovšetkým jeho oporou v budúcnosti. V mnohých prípadoch, ak je zistená deviácia, títo ľudia, pokiaľ žijú v harmonickom prostredí, nepáchajú z toho dôvodu trestné činy. Ak by existoval nejaký medzistupeň medzi výchovným pôsobením a ochrannou liečbou, priklonila by sa k tomu výchovnému pôsobeniu - je rozdiel medzi štrnásťročnou osobou, u ktorej sa zvažuje ochranná liečba a osobou, ktorá je dospelá. Súčasťou liečby je aj to, že odsúdený sa učí osvojiť si také zručnosti, ktoré by mu pomohli realizovať jeho deviantnú sexualitu v medziach zákona. A tým sa mu vlastne pomáha predísť recidíve sexuálneho deliktu.

MUDr. Alfonz Porvažník potvrdil, že zhodne so znalkyňou sexuologičkou vyhodnotili ako prípadné riziko do budúcnosti, a preto túto liečbu odporúčali. Odporúčali ju kvôli tomu, aby obvinený v tom období poznal a porozumel svojej sexualite a najmä rizikám, ktoré z nej vyplývajú. Ako psychiater vidí riziko v tom, že tá agresivita sa v samotnou skutku prejavila.

Súd odmietol návrh prokurátora a obžalovaného na doplnenie dokazovania výsluchom svedka C. D. a D. N., nakoľko výsluchy týchto svedkov považoval za nedôvodné, pretože ani jeden z nich nebol prítomný pri spáchaní skutku a ich výpovede, aj ak by mali svedčiť o neskoršom aktívnom sexuálnom živote poškodenej, nemohli mať na rozhodovanie súdu žiadny vplyv.

Vykonaným dokazovaním bol zistený skutkový stav, ktorý súd uvádza v skutkovej vete výroku o vine. Tento skutkový stav bol bez akýchkoľvek pochybností zistený svedeckými výpoveďami maloletej poškodenej a mal. K. Š. a mal. R. T..

Objektom trestného činu znásilnenie podľa § 199 TZ, je právo ženy slobodne rozhodovať o svojom pohlavnom živote. Predmetom útoku v oboch alternatívach jeho spáchania je osoba ženského pohlavia.

Za súlož treba pokladať spojenie pohlavných orgánov muža a ženy, pričom stačí, ak došlo len k čiastočnému vsunutiu pohlavného údu muža do pošvy ženy. Spojením pohlavných orgánov je znásilnenie dokonané bez ohľadu na to, či došlo k pohlavnému ukojeniu. Ak by došlo len k dotyku (vonkajšiemu) pohlavných orgánov, išlo by iba o pokus trestného činu znásilnenia podľa § 14 ods. 1, § 199 ods. 1 TZ.

Konanie obžalovaného popísané v skutkovej vete výroku o vine súd hodnotí ako konanie, ktorým násilím donútil ženu k súložu, čím naplnil znaky znásilnenia podľa § 199 ods. 1 TZ. Zločin znásilnenie podľa §

199 ods. 1 TZ, spácha ten, kto násilím alebo hrozbou bezprostredného násilia donúti ženu k súložiu alebo kto na taký čin zneužije jej bezbrannosť - potrestá sa odňatím slobody na päť rokov až desať rokov.

V tomto prípade však bola vykonaná súlož na žene mladšej ako pätnásť rokov - trestná zodpovednosť za trestný čin sexuálne zneužívanie podľa § 201 TZ (ktorý spácha ten kto vykoná súlož s osobou mladšou ako pätnásť rokov) je však u obžalovaného pre jeho vek vylúčená zo zákona.

Podľa § 22 ods. 2 TZ, pre trestný čin sexuálneho zneužívania podľa § 201 nie je trestne zodpovedný, kto v čase spáchania činu nedovŕšil pätnásť rok svojho veku.

Súd sa nestotožnil s obžalobou prokurátora, ktorá skutok posudzovala ako zločin znásilnenie podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona - teda ako čin spáchaný závažnejším spôsobom konania - na dieťaťi.

Aj keď poškodená maloletá B. K. je narodená dňa X.X.XXXX, je z hľadiska § 139 ods. 1 písm. a) TZ, chránenou osobou (dieťa, ktorým sa podľa § 127 ods. 1 TZ rozumie osoba mladšia ako osemnásť rokov), podľa druhého odseku cit. ustanovenia, sa ustanovenie odseku 1 nepoužije, ak trestný čin nebol spáchaný v súvislosti s postavením, stavom alebo vekom chránenej osoby. Poukazujúc na uvedené súd konštatuje, že táto okolnosť nemala na konanie a úmysel obžalovaného (násilím vykonať súlož) žiadny vplyv, a to i keď o tom, že ide o (bezmála) dvanásťročné dievča vedel.

Pri otázke posúdenia osobitného kvalifikačného pojmu v zmysle ustanovenia § 139 ods. 1 písm. a) TZ (chránená osoba - dieťa) - súd poukazuje na to, že obžalobou (skutkom uvedeným v obžalobe) naplnenie tohto osobitného kvalifikačného pojmu bolo iba konštatované uvedením ročníka narodenia poškodenej, avšak žiadnym slovným spojením nebola vyjadrená súvislosť spáchania trestného činu a vekom chránenej osoby a teda obžalobou popísaný skutok takúto súvislosť obžalovanému za vinu nekládol.

Zo skutkovej vety obžaloby nijako nevyplýva, že by spáchanie tohto činu bolo z hľadiska obvineného subjektívne ovplyvnené súvislosťou s vekom poškodenej. Táto okolnosť nevyplýva ani z uvedenia ročníka narodenia poškodenej, pokiaľ absentuje poukázanie na súvislosť s okolnosťou, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, teda na to, že obžalovaný vedel, že poškodená je dieťaťom a súčasne, že túto okolnosť subjektívne spájal s menším odporom alebo slabšou odvetou poškodenej, umocnením účinku trestného činu voči poškodenej, alebo inou okolnosťou, ktorá zakladá alebo podporuje rozhodnutie páchatel'a spáchať trestný čin.

Pri vyššie uvedených záveroch súd poukazuje na právne vety rozsudku Najvyššieho súdu SR z 3. decembra 2013, sp. zn. 2 Tdo 65/2013, publikované v Zbierke stanovísk NS a súdov SR č. 8/2014 pod č. R 117/2014:

I. Ustanovenie § 18 Tr. zák. a ustanovenie § 139 ods. 2 Tr. zák. upravujú spôsob riešenia dvoch odlišných právnych otázok, a to jednak otázku zavinenia vo vzťahu k okolnosti, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, a jednak ďalšiu podmienku použitia osobitného kvalifikačného pojmu chránenej osoby, spočívajúcu v súvislosti spáchania činu s postavením, stavom alebo vekom chránenej osoby. Taká súvislosť musí byť daná nielen objektívne, ale z hľadiska páchatel'a aj subjektívne.

II. V zmysle § 139 ods. 2 Tr. zák. možno spáchanie činu voči (na) osobe vyššieho veku (§ 127 ods. 3, § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zák.) považovať za okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby, len pri úmyselnom trestnom čine. Zároveň sa vyžaduje, aby páchatel' vedel, že poškodený je osobou vyššieho veku a aby túto okolnosť subjektívne spájal s menším odporom alebo slabšou odvetou poškodeného, umocnením účinku trestného činu voči poškodenému, alebo inou okolnosťou, ktorá zakladá alebo podporuje rozhodnutie páchatel'a spáchať trestný čin.

Taká subjektívna súvislosť, primeraná postaveniu alebo stavu chránenej osoby, sa vyžaduje aj pri kvalifikačnom použití ostatných ustanovení uvedených v § 139 ods. 1 pod písmenami a/ až d/ a f/ až i/ Tr. zák.

(Rozsudok Najvyššieho súdu SR z 3. decembra 2013, sp. zn. 2 Tdo 65/2013).

Mladistvý obžalovaný C. B., L.. XX.XX.XXXX - v čase skutku bol vo veku štrnásť rokov a dva mesiace. Poškodená maloletá B. K. je narodená dňa X.X.XXXX - v čase skutku bola vo veku dva mesiace pred dovŕšením veku dvanásť rokov.

Podľa názoru súdu, možno uzavrieť, že ak je vekový rozdiel u menovaných dva roky, je možné ich považovať za rovesníkov.

Zodpovedá tomu aj hodnotenie znalkyne MUDr. D. Caisovej-Škultétyovej, ktorá na otázku samosudcu, či znalci zistili pri vyšetrení, že by motívom konania posudzovaného bolo násilie voči dieťaťu, dôsledkom čoho by poškodenú takto vnímal ako bezbranné dieťa, uviedla, že sexuologicky je za dieťa považovaná osoba bez vyvinutých sekundárnych pohlavných znakov. Je to približne do veku desať až jedenásť rokov, kedy ešte aktivita pohlavných hormónov nie je prítomná. Dvanásťročné dievčatá vo všeobecnosti už menštruujú, to znamená pohlavná aktivita sa rozbehla so všetkými atribútami pohlavného dozrievania, dospievania, to znamená rast pŕs, pubického ochlpenia. Dvanásťročné dievča v tom veku nie je považované zo sexuologického hľadiska za dieťa - posudzovaný nevnímal poškodenú ako dieťa, vnímal ju skôr ako fanynku, ktorá ho obťažuje, ktorá ho vyhľadávala a vypisovala mu SMS správy.

Subjektívne spojenie konania páchatel'a s vekom chránenej osoby sa na hlavnom pojednávaní preukazuje - prokurátor nevedol v tomto smere žiadne dokazovanie.

Pri ukladaní trestu súd zistil poľahčujúcu okolnosť uvedenú v § 36 písm. j) TZ, to je, že obžalovaný viedol pred spáchaním trestného činu riadny život. Súd nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 TZ.

Pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností súd vyhodnotil ako prevahu poľahčujúcich okolností a z toho dôvodu súd pristúpil k úprave hornej hranice zákonom stanovenej trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 3 TZ.

Aj keď pri vyhlasovaní rozsudku súd vo výroku o treste (nedopatrením) neuviedol ustanovenie § 117 ods. 1 TZ, podľa ktorého upravil trestnú sadzbu pre mladistvého obžalovaného, je zrejmé, že trest bol ukladaný aj podľa tohto ustanovenia - svedčí o tom nielen jeho výmera, ale aj špeciálne ustanovenie § 119 ods. 1 Trestného zákona, podľa ktorého súd určil mladistvému obžalovanému skúšobnú dobu na 1 (jeden) rok.

O skutočnosti, že súd rešpektoval všetky osobitné ustanovenia Trestného zákona aj Trestného poriadku o konaní proti mladistvým obvineným, svedčí to, že od začiatku „súdneho“ konania súd sa primárne zaoberal otázkou trestnoprávnej zodpovednosti ml. obvineného a upozorňoval na vek obžalovaného, ktorý obvinený dosiahol v čase spáchania skutku - mal iba štrnásť rokov a necelé dva mesiace.

Súd preto pri ukladaní trestu upravoval trestnú sadzbu podľa zásad úpravy trestnej sadzby u mladistvých postupom podľa § 117 ods. 1 TZ, podľa ktorého trestné sadzby odňatia slobody ustanovené v tomto zákone sa u mladistvých znižujú na polovicu; horná hranica zníženej trestnej sadzby nesmie prevyšovať sedem rokov a dolná hranica zníženej trestnej sadzby dva roky.

Trest odňatia slobody na dva roky (ktorého výkon súd podmienične odložil a určil skúšobnú dobu na jeden rok) ukladaný podľa § 199 ods. 1 TZ, po úprave trestnej sadzby pre mladistvých v zmysle § 117 ods. 1 TZ, v zmysle ktorej dolná hranica zníženej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dva roky, súd uložil trest na dolnej hranici bez toho, aby aplikoval ustanovenie § 118 TZ o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody pre mladistvých (ako to súd aplikoval pri trestnom rozkaze), nakoľko obžalovaný v konaní pred súdom, teda v čase, kedy už dosiahol plnoletosť, neprejavil žiadnu ľútosť nad spáchaním tohto skutku.

Rozpoznávacie schopnosti v čase skutkov znalci hodnotili ako plne zachované. Ovládacie schopnosti po dopĺňujúcich otázkach znalci hodnotili ako znížené pre už vyššie spomínanú nezrelú sexualitu.

Poukazujúc na vyššie uvedené závery, súd popri treste súčasne podľa § 73 ods. 2 písm. a) Trestného zákona, uložil obžalovanému ochranné sexuologické liečenie, ktoré sa bude v zmysle § 74 ods. 1 Trestného zákona vykonávať ambulantnou formou.

Takúto kombináciu trestu a ochranného opatrenia (ochranné sexuologické liečenie), súd považuje za najvhodnejšiu na dosiahnutie ochrany spoločnosti pred obžalovaným a pre vytvorenie podmienok na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku na Okresný súd Humenné. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takej osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe a poškodený môže odvolanie podať pre nesprávnosť výroku o náhrade škody. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že takýto výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní ktoré predchádzalo rozsudku ak toto porušenie mohlo spôsobiť že je výrok nesprávny, alebo že chýba. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať.